

הָאֵם פַּעַם נִסִּיתֶם לַעֲמֹד לְגַמְרֵי לֹלֵא
תְּזוּזָה? בְּלִי לְהִזִּיז אֶת הַיָּדִים, בְּלִי
לְהִזִּיז אֶת הָרַגְלִים, וְאַפִּילוּ בְּלִי
לְהַנִּיעַ אֶת הָרֹאשׁ? הַסִּיפּוֹר שֶׁלָּנוּ
מִתְחִיל בְּדִיוֹק בְּעַמִּידָה קָנָשָׁה כְּזוֹ...

רַבִּי מֹשֶׁה פִּינְשֵׁטִין –
מִנְהִיג רוּחָנִי דָּגוּל וְקָדוֹשׁ.
הוּא כָּתַב מִלִּיאָרְדֵי
מִלִּים שֶׁל תּוֹרָה בְּסִפְרוֹ
הַמְּפֹרָס 'אַגְרוֹת מֹשֶׁה'.
עֵינָיו נִשְׁאוּ תָמִיד מִבֶּטֶן שֶׁל
אֲמוּנָה עֲמוּקָה לַשָּׁמַיִם.

הַחַיִּים תַּחַת שְׁלֹטוֹן אֲכָזְרִי. רַבִּי מֵשָׁה חַי בְּרוּסְיָה הַקּוֹמוֹנִיסְטִית,
שָׁם הָיָה קָר וּמִפֶּחִיד בַּחוּץ, אֶךְ תָּמִיד דָּלֵק אֹר הַתּוֹרָה וְאַהֲבַת ה'.

טק! טק! טק!
דפיקות פתאומיות בדלת.
שוטרים חמורי ספר לוקחים
לוקחים את רבי משה
מביתו אל תחנת החקירות
המפחדת בעיר לובאן.
אך רבי משה בוטח בה'
אלקיו.

הַחֹקֵר מִבֵּית בְּרַבִּי מֵשָׁה בְּמַבֵּט נֹקֵב וּפּוֹקֵד בְּקוֹל רַעִם:
"עֲמֵד דָּם! כְּמוֹ חֵיל! בְּלִי לָזוּז! אָסוּר לָךְ לְהַנִּיעַ אֶפִּילוֹ אֶצְבָּע!"

הַדִּקּוֹת עָבְרוּ... הִפָּכוּ לַחֲצֵי שָׁעָה, וְיוֹתֵר... הָרַגְלִים הִתְחִילוּ לְכָאֵב
וְהַשְּׂרִירִים הִתְעַיְפוּ מְאֹד, אֲךָ הַשּׁוּטֵר לֹא הִרְשָׁה לְרִבִּי מֹשֶׁה לָּזוּז כָּלֵל.

רַבִּי מֹשֶׁה הֶרְגִּישׁ תְּחוּשָׁה קָשָׁה
שֶׁל הוֹפָלָה. לָמָּה אָדָם בָּשָׂר וָדָם,
שֶׁלְבוֹשׁ בְּמִזְרָמִידִים, מַכְרִיחַ אוֹתוֹ
לַעֲמֹד כָּךְ דָּם וּלְהִכָּנֵעַ לְפָנָיו?

וְאִז, בְּתוֹךְ הַכָּאֵב, קָרָה מַשְׁהוּ מוֹפְלָא. נִיצוֹץ חֲדָשׁ הִדְלִיק אֶת לְבוֹ!
קוֹל פְּנִימִי וְעֲמוֹק שָׁר שִׁיר שֶׁל אֲמוּנָה בְּתוֹךְ נִשְׁמָתוֹ:
"מוֹל מִי אָנוּ עוֹמְדִים? מוֹל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא!"

אם כך נַעֲמַד מול שוטר, איך נַעֲמַד מול הַנֶּשֶׁם?

אָדָם בָּשָׂר וָדָם.
* הַיּוֹם כָּאֵן וּמָחָר אֵינָנו
* מִפְּחִיד אוֹתָנוּ רַק לָרָגַע
* דּוֹרֵשׁ מִמֶּנּוּ פֶּחַד

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים!
* בּוֹרֵא הָעוֹלָם וְנִצְחֵי תָמִיד
* אוֹהֵב אוֹתָנוּ אֲהָבָה עֲצוּמָה
* דּוֹרֵשׁ מִמֶּנּוּ עֲמִידָה שֶׁל כְּבוֹד וַיִּרְאָה

בְּאוֹתוֹ רָגַע מִמָּשׁ, נוֹלָדָה בְּלִבּוֹ הַחֲלָטָה אִיתָנָה! מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה,
כְּשֶׁאֶעֱמֵד לְפָנֶי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּתַפִּילַת שְׁמוֹנָה עָשָׂרָה –
אֲנִי אֶרְאֶה אֶת הַכִּנְעָתִי וְאֶת כְּבוֹדִי רַק לַמֶּלֶךְ הָאֱמוּנָתִי!

וּמֵאֵז, יְלָדִים חֲבִיבִים,
בְּכָל יְמֵי חַיָּיו.
מֵדֵי יוֹם בְּיוֹם,
בְּשַׁחֲרִית, בְּמִנְחָרִית,
בְּמִנְחָה וּבְעֶרְבִית...
כְּשֶׁרַבִּי מֵשָׁה הִגִּיעַ
לְתַפִּילַת הָעֶמֶדָה –
הָיָה קוֹרֶה דָּבָר
מִדְּהִים!

איך הִיה רַבִּי מֵשָׂה עוֹמֵד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ? יֵשֶׁר כַּחֲיִל, לֹא כָּל תְּזוּזָה!

רֹאשׁ מִרְכָּן מַעֵט
בַּעֲנוּה לִפְנֵי ה'.

יָדַיִם מוֹנָחוֹת
יַחַד עַל הַלֵּב.

אֵינוֹ נִשְׁעָן עַל דָּבָר
וְאֵינוֹ מִתְנַעֵנֵעַ כָּלָל.

רַגְלָיִם צְמוּדוֹת
מִמָּשׁ זֶה לָזֶה.

הוא לא זז ימינה, ולא זז שמאלה. רק
כאשר הגמן. רק כאשר הגיע הזמן להשתחוות
לקדוש ברוך הוא – היתה משתחוה בכבוד עצום.
ומיד חוזר ועומד כחיל הנצב לפני מלכו באהבה!

תְּפִילַת הָעֲמִידָה שֶׁל רַבִּי מֹשֶׁה הֵיטָה יִפְפִּיָּה וּמִרְגָּשָׁת כָּל כָּךְ.
כָּל מִי שֶׁרָאָה אֶתבִּלְנָה אוֹתוֹ מִתְפַּלֵּל, הִרְגִּישׁ מִיד בְּלִבּוֹ:
הַשְׁכִּינָה הַקְּדוּשָׁה נִמְצְאָת מִמֶּשׁ כָּאן בַּחֲדָר אֶתָּנוּ!

כְּשֶׁאַנְחֵנוּ עֹמְדִים
לְתַפִּילַת שְׁשִׁירָה,
נִזְכּוֹר תָּמִיד,
תָּמִידִי, מֵתוֹךְ
אַהֲבָה עֲמוּקָה:
"מֹל מִי אָנוּ מִנוּ
עֹמְדִים?" מֶלֶךְ
הַקֹּדֶשׁ בָּרוּךְ
הוּא!"

וְלִפְנֵי מִי עֹמְדִים
הַיּוֹם בַּתְּפִילָּה?
כְּשֶׁאַנְחֵנוּ
עֹמְדִים תִּידָה
עֲשׂוֹר תָּמִיד,
מִתּוֹנָה תְּמוּדִים
" מֹל מֶלֶךְ
מֶלְכֵי הַמְּלָכִים,
הַקֹּדֶשׁ בָּרוּךְ
הוּא!"